

[Alfred Jensen.]

ændring, så at der ikke kommer virkninger, som man måske ikke forud har beregnet. Jeg ved ikke, hvilke virkninger man har kalkuleret med overfor beskæftigelsen i tobaksfaget og beskæftigelsen i det hele taget, men jeg ved, at de ledighedstal, man har på de to områder, er af en sådan beskaffenhed, at der må gøres noget, og det har jeg ikke sporet særlig lyst til at tale om i dag. Med undtagelse af den socialdemokratiske ordfører og det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har man ikke talt meget om den beskæftigelsesmæssige side af sagen, og det fatter jeg ikke. Jeg forstår ikke, man kan se så ligegyldigt på, at tusinder og atter tusinder kastes ud i arbejdsløshed, se ligegyldigt på, at de går der dag efter dag, uge efter uge, måned efter måned. Man skal dog gøre sig klart, at for adskillige arbejdsløses vedkommende nærmer man sig det punkt, hvor den understøttelse, der kan opnås gennem arbejdsløshedsforsikringen, er opbrugt, og vi vil meget snart og meget let kunne komme i den situation, at tusinder af arbejdsløse efter at have opbrugt den forsikringsmæssige understøttelse må gå til socialkontorerne for at få til livets ophold. Jeg ved ikke, hvor mange i denne sal der er klar over, hvilken nedgang der er i de arbejdsløses økonomiske forhold. Jeg ved heller ikke, om man fatter, hvilket pres det er på et menneske, at han, stødt ud af samfundet og gående i årevis arbejdsløs, må tage en station lavere end socialkontoret, og om man gør sig klart, at man herved begår uret overfor de arbejdsløse, ikke alene økonomisk, men også sjæleligt.

Jeg vil derfor henstille til partierne, som jeg gjorde, da lovforslaget blev fremsat, at man nøje overvejer de problemer, der står i forbindelse med arbejdsløsheden, og også går ind for tanken om en lettelse i beskattningen for derved at øge beskæftigelsen.

De tanker, dette lovforslag er udtryk for, er jo ikke nye. Før og under krigen talte man om, at man ad beskattningens vej kunne hemme og fremme beskæftigelsen. Der er politikere, der har den opfattelse, at man en overgang skulle hemme beskæftigelsen her i Danmark. Jeg går ud fra, at man ved at se på sådanne arbejdsløshedstal som dem, vi nu har, hovedsagelig i tobaksindustrien, bliver klar over, at man ikke skal hemme beskæftigelsen, men at man skal gennemføre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Her kan samfundet sætte ind ved at give afkald på en del af de skatter, som er pålagt befolkningen for at hemme forbruget.

Jeg går ud fra, at såvel ministeren som ordførerne for de forskellige partier er klar over, at en sådan lettelse i beskattningen som af os foreslået ikke vil være katastrofal for statens økonomi, men kan bæres. Spørgsmålet er blot, om der er vilje til at gennemføre en sådan ændring. Er der vilje, er der også vej.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg takker de ærede ordførere for socialdemokratiet, venstre og det konservative parti for tilslutningen til min opfattelse, at det vil være rimeligt at lade disse forhøjelser løbe i den tid, vi er blevet enige om, fra november 1950 indtil udgangen af marts i år.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at 85 mill. kr. af de 110 mill. kr., vi regner med i provenutab i tobaksindustrien, ligger på cigaretterne. Der er derfor ikke megen beskæftigelse i dette lovforslag, og det forekommer mig ikke meget nyttigt nu at gå ind i en udførlig diskussion om disse ting, når vi om kort tid på rigsdagen skal drøfte spørgsmålet ikke alene om højden af forbrugsafgifterne på tobak, men også om alle de andre afgifter, hvorom der blev truffet aftale under forliget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Ja, det kan se ud, som om der ikke er megen beskæftigelse i forslaget, men som jeg allerede har gjort opmærksom på, vil den lettelse i beskattningen, her er tale om, betyde en forøgelse af købekraften, således at virkningen også vil kunne mærkes på andre områder. Det, at husmødrene vil blive i stand til at købe de tekstilvarer, som de i dag ikke har penge til, vil igen virke ikke alene på selve handelen med tekstilvarer, men også på beskæftigelsen i tekstilindustrien. Derfor kan man ikke tage det så let, som ministeren gør.

Jeg vil minde om, at adskillige tobaksfabrikkers arbejdere har drøftet dette lovforslag og har sagt, at det er netop det, der er brug for. Men naturligvis burde der være en større nedsættelse i afgiften på cigarerne, fordi det er her, beskæftigelsen ligger. Altså de, der er direkte berørt af afgiften, går ind for en sådan lettelse, fordi de mener, at den vil virke beskæftigelsesfremmende. Derfor forekommer det mig, at man af hensyn til de arbejdsløse og af hensyn til handelen og de andre erhverv her i landet skylder at tage en sådan debat, når lovforslaget fremsættes. Jeg kan ikke godkende, at man skal vente med denne debat indtil foråret. Der er et gammelt ord,